

JÁSZ ATTILA

PADMA HUN, avagy a padon ücsörgés dicsérete

I. [FAUTYNA NŐVÉR DEBRECENBE UTAZÁS KÖZBEN BSZ-RA GONDOL –
REGGEL, DÉLELŐTT]

*mai napig képtelen vagyok kitörölni
a számát a telefonból. ami már nem is
az övé nyilván. mintha várnám, hogy felhív,
pedig nem szokott. inkább megjelenik váratlanul.*

*bedobja könyvét a postaládába vagy becsönget,
hogy megkerüljük-e a kacsás tavat, amiről verset is írt
TD-nek. ő babakocsival, én kutyával, körbe-körbe,
és nem nagyon beszélgetünk, csöndben keringünk,*

*mint két bolygó a tó körül. vonaton ültem éppen, amikor
kedves, közös német fordítónk hívott telefonon. hogy. emlékszem
a szlovák szántóföldekre és a varjakra, majd a szarkákra.
az indiánok szerint lélekvezetők. iszonyatosan lehangolva érkezem*

*Hrabal kocsmájába, az Arany Tigrisbe, és azonnal látják
a barátaim, hogy baj van, gyorsan rendelnek egy korsó sört.
annyit tudok mondani, hogy tessék, még egy fontos,
öngyilkos szerző. kire gondolok? és teljesen kész vagyok.*

*aztán meg egyre dühösebb rá, sokáig, így már
figyelmeztetnie kell Nádor Tibinek a kiállítása
megnyitása előtt, hogy hagyjam abba, és bocsássak meg neki.
lassan ez is sikerül. csak a számát nem törölöm még. hátha...*

II. [FAUSTYNA NŐVÉR A DEBRECENI EGYETEM BOTANIKUS KERTJÉBEN –
DÉLBE]

*Érzésre találok csak meg a helyet, arra koncentrálva, hova ülne szerintem Szilárd.
Mert semmi utalás nincs, merre is keresse a Látogató. A portás meg totál elirányí-
tott. Tűző napsütés, amin a növények lélegzése valamit enyhít, a levelek sutogása,
de nem sokat, száraz és néma minden. Azért csak üldögélek egy kicsit, noha épp
nincs árnyék, dél van. Nem beszélgetünk. Elolvasom néhányszor a padon lévő idé-
zetét. Itt, a padon egészen más értelme van. A lehetetlen és a lehetséges találkozásá-
nak. Nézelődök kicsit, mit láthatott itt Szilárd, ha nem magába nézett csak. Lassí-
tok, nem sietek. Szent és profán. Nem mentem el a temetésére. Haragudtam rá.*

Azért. Most eljöttem a padjához, hogy így jelezzem, csöndben üldögélve vele, megbocsátottam. A magam részéről persze. Könnyebb lépésekkel távozom a kertből. Egy kis szellő is jár már. Az irgalom hűvöse végigsimít izzadt arcomon.

III. [FAUSTYNA NŐVÉR A TATAI ANGOLPARK KAZINCZY-PADJÁNÁL, AHOL
BSZ SZERETETT – ESTE]

*üldögelni és
nézelődni. és csak úgy
semmibe tűnni.*

*vízben úszik az
ég. a párán keresztül
éppen összeér.*

*kacsák a vízen.
a pad azóta üres.
csak pára ül rá.*

PS. [FAUSTYNA NŐVÉR EGYEDÜL A HEGYI HÁZ TERASZÁN – ÉJSZAKA]

*még mindig hiány-
oznak képeslapjaid.
ünnepnapokon.*

